

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 4 september 2009 in zaak
nrs. 09/28996 en 09/28997 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 augustus 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 september 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 oktober 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling betoogt in haar verweerschrift dat het hoger beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, omdat het niet binnen de wettelijke termijn van een week is ingediend.

2.1.1. Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, bedraagt de termijn voor het indienen van een beroepschrift, in afwijking van artikel 6:7 van Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), vier weken.

Ingevolge het tweede lid bedraagt de beroepstermijn, in afwijking van het eerste lid, één week, indien de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28, binnen een bij algemene maatregel van bestuur te bepalen aantal uren is afgewezen.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 5 maart 2002 in zaak no. 200200850/1, AB 2002, 197) strekt voormeld artikel 69, tweede lid, van de Vw 2000 er toe dat, indien de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd binnen de aanmeldcentrum procedure is afgewezen, zoals in dit geval, de beroepstermijn wordt verkort tot één week.

2.1.3. De aangevallen uitspraak is verzonden op 4 september 2009, zodat de termijn voor het indienen van een hoger-beroepschrift ingevolge het bepaalde in artikel 6:8, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 6:24 van de Awb, is begonnen op 5 september 2009 en, gelet op artikel 69, tweede lid, van de Vw 2000, is geëindigd op 11 september 2009.

2.1.4. De staatssecretaris heeft het hoger-beroepschrift derhalve niet tijdig ingediend. Echter, aan de aangevallen uitspraak is een rechtsmiddelenvoorlichting toegevoegd waarin een termijn van vier weken is vermeld. Nu het hoger beroep wel binnen de in de aldus vermelde termijn is ingesteld, kan, zoals de Afdeling ook eerder heeft overwogen (uitspraak van 16 juli 2003 in zaak nr. 200303647/1, JV 2003/371), redelijkerwijs niet worden geoordeeld dat de staatssecretaris daarmee in verzuim is geweest. Het betoog van de vreemdeling faalt.

2.2. De staatssecretaris klaagt in de enige grief dat, samengevat weergegeven, de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat, in het licht van diverse door de President van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) getroffen interim measures tegen zowel Nederland als Griekenland, van de door de vreemdeling genoemde informatie niet op voorhand kan worden gezegd dat zij niet kan afdoen aan het eerdere besluit, dat hiermee sprake is van nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden en de staatssecretaris daarom het asielverzoek ten onrechte met toepassing van artikel 4:6 van de Awb heeft afgewezen en dat het verzoek zich dus niet leende voor afdoening in een aanmeldcentrum.

Hiertoe betoogt de staatssecretaris dat de interim measures niet als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden kunnen worden aangemerkt, aangezien zij niet in het algemeen maar in individuele gevallen zijn getroffen en niet zijn gemotiveerd. Voorts stelt de staatssecretaris dat de door de vreemdeling genoemde informatie niet als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden kan worden aangemerkt, nu het geen gezaghebbende en concrete informatie betreft waaruit, anders dan bij het eerdere besluit, blijkt van refoulement van aan Griekenland overgedragen asielzoekers.

2.2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1; www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.2.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan

voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.2.3. De vreemdeling heeft eerder, op 29 mei 2008, een aanvraag ingediend om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Bij besluit van 30 september 2008 heeft de staatssecretaris deze aanvraag afgewezen. Het besluit van 11 augustus 2009 is van gelijke strekking als dat van 30 september 2008, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.2.4. De vreemdeling heeft aan de aanvraag ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, de situatie in Griekenland sinds de afwijzing van haar eerdere aanvraag is gewijzigd en dat aannemelijk is dat Griekenland zijn uit het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) voortvloeiende verplichtingen ten opzichte van haar niet zal naleven, nu zij daar een reëel risico loopt te worden verwijderd zonder dat beoordeeld is of genoemde verdragsverplichtingen aan verwijdering in de weg staan en zij bovendien een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM door de Griekse autoriteiten. Volgens haar moet de staatssecretaris hierom, gelet op artikel 3, tweede lid, van de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening), van overdracht aan Griekenland afzien.

Ter onderbouwing hiervan heeft de vreemdeling gewezen op een aantal stukken, waaronder:

- een rapport van Th. Hammarberg, Council of Europe Commissioner for Human Rights, van 4 februari 2009;
- een rapport van de European Legal Network on Asylum van 29 juni 2009;
- diverse door de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, gedane uitspraken;
- diverse door de President van het EHRM, ook ten aanzien van Nederland, getroffen interim measures, waaronder meer in het bijzonder een interim measure van 5 juni 2009, waarin de President onder meer aan Griekenland heeft gevraagd of een op grond van de Verordening overgedragen asielzoeker het risico loopt te worden gedetineerd, of de betrokken asielzoeker na overdracht aan Griekenland vrijelijk kan communiceren met het EHRM en hoe de asielaanvraag van de betreffende vreemdeling wordt beoordeeld.

2.2.5. De door de vreemdeling genoemde rechtbankuitspraken kunnen op zichzelf niet worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

De overige stukken waarop de vreemdeling heeft gewezen en de voorzieningenrechter zijn oordeel heeft gebaseerd, hebben in hoofdzaak betrekking op de positie van vreemdelingen die in Griekenland internationale

bescherming zoeken, de omstandigheden waaronder zij in Griekenland worden ondergebracht en opgevangen, de wijze waarop zij worden behandeld, en de wijze waarop de Griekse asielprocedure is ingericht en wordt toegepast. Tevens kan uit meerdere stukken worden afgeleid dat verschillende organisaties en instanties hun zorgen hieromtrent hebben geuit.

Blijkens de uitspraken van 31 augustus 2009 in zaak nr. 200903594/1/V3 en van 3 november 2009 in zaak nr. 200905828/1/V3, beide www.raadvanstate.nl, is evenwel op voorhand uitgesloten dat hetgeen hier is aangevoerd aan het eerdere besluit kan afdoen. De vreemdeling heeft haar nieuwe aanvraag daarom ook in zoverre niet gebaseerd op nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

2.2.6. Nu in hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen en zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangevoerd dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het EHRM van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45), is er voor rechterlijke toetsing van het besluit van 11 augustus 2009 geen plaats.

2.2.7. De grief slaagt derhalve.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 11 augustus 2009 alsnog ongegrond verklaren, nu uit het voorgaande voortvloeit dat de voorgedragen beroepsgronden geen aanleiding geven voor een ander oordeel.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 4 september 2009 in zaak nr. 09/28996;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij die rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

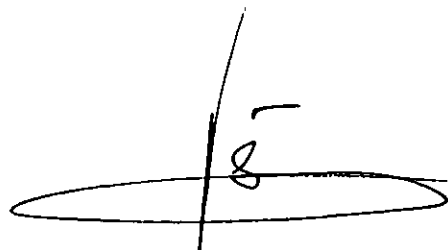
w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 februari 2010

279

Verzonden: 9 februari 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

0546 457211

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr: Awb 09/28997 BEPTDN/AM (voorlopige voorziening)
Awb 09/28996 BEPTDN/AM (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0805.29.1359,
verzoekster,
gemachtigde mr. M. Terpstra, advocaat te Amsterdam;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. J.P.M. Wuite, ambtenaar ten departemente.

Verwerkt in indis

4 SEP 2009
D. Meier
u-4
3v

1. Procesverloop

Op 6 augustus 2009 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 11 augustus 2009 heeft verweerder de aanvraag met toepassing van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) in het Aanmeldcentrum (hierna: AC) afgewezen.

Bij brief van 11 augustus 2009 is daartegen beroep ingesteld. Verzoekster mag de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van 11 augustus 2009 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 24 augustus 2009.

Het verzoek is ter zitting van 28 augustus 2009 behandeld. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

0546 457211

Zaaknummer: Awb 09/28997 BEPTDN/AM en Awb 09/28996 BEPTDN/AM blad 2/6

2. Overwegingen

De voorzieningenrechter stelt vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, van de Awb. De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekster in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzak.

Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Vo 343/2003).

De voorzieningenrechter stelt vast dat de onderhavige aanvraag een herhaalde aanvraag betreft.

De eerste aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd hier te lande dateert van 29 mei 2008. Bij besluit van 30 september 2008 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. Griekenland is op 4 september 2008 verantwoordelijk geworden, daar niet tijdig was gereageerd op de aldaar op 3 juli 2008 neergelegde dublinclaim, waarin verzoeker op grond van artikel 10, eerste lid, van de Vo 343/2003 wordt geclaimd bij Griekenland. Het tegen het besluit van 30 september 2008 ingestelde beroep is bij uitspraak van 16 januari 2009 door deze rechtbank en nevenzittingsplaats kennelijk ongegrond verklaard. Het daartegen ingestelde verzet is bij uitspraak van 20 april 2009 door deze rechtbank en nevenzittingsplaats ongegrond verklaard.

Als na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, verzet het algemene rechtsbeginsel dat niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak zich ertegen dat de rechter dit besluit beoordeelt als een eerste besluit. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (hierna: nova) zijn aangevoerd, dan wel uit het door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kan dat besluit door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders als zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden voordoen die nopen tot afwijking van dit rechtsbeginsel.

Van nova is geen sprake indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Verweerder heeft de eerdere aanvraag met toepassing van artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. Volgens verweerder doen zich thans geen nova als bedoeld in

0546 457211

Zaaknummer: Awb 09/28997 BEPTDN/AM en Awb 09/28996 BEPTDN/AM blad 3/6

voormelde rechtsoverweging voor.

Verzoekster stelt zich primair op het standpunt dat de verantwoordelijkheid van Griekenland is vervallen, omdat artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 stelt dat de verantwoordelijkheid van de lidstaat eindigt twaalf maanden na de datum waarop de illegale grensoverschrijding heeft plaatsgevonden en de illegale grensoverschrijding van verzoekster in Griekenland thans bijna twee jaar geleden heeft plaatsgevonden en dat daarin het nieuwe feit dan wel de veranderde omstandigheid (hierna: het novum) is gelegen. Naar de mening van verzoekster is verweerders overweging dienaangaande in het bestreden besluit onbegrijpelijk. Artikel 19, vierde lid, Vo 343/2003, dat verweerder aanhaalt, bevat geen uitzondering op het gestelde in artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003.

De voorzieningenrechter overweegt allereerst dat het (in dit geval) de voorzieningenrechter is die dient te beoordelen of zich na het afwijzende besluit in de eerdere procedure nova hebben voorgedaan die tot heroverweging nopen. Daarbij maakt het geen verschil of verweerder de aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd.

Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat nu het voorgaande verzoekster reeds ten tijde van de behandeling van haar eerste beroep bekend was dan wel had kunnen zijn, zij dat op dat moment ook naar voren had kunnen en dan ook had moeten brengen. Derhalve kan hetgeen verzoekster heeft aangevoerd reeds om die reden niet worden aangemerkt als een novum.

Subsidiair is verzoekster van mening dat er sprake is van een novum, nu de verantwoordelijkheid van Griekenland is vervallen, omdat er sprake is van termijnoverschrijding als bedoeld in artikel 19, derde lid, Vo 343/2003. In dat artikel staat dat uiterlijk binnen zes maanden na de aanvaarding van het overnameverzoek of de beslissing op het beroep of op het verzoek om herziening wanneer dit opschortende werking heeft, tot overdracht dient te worden overgegaan. In het onderhavige geval heeft de aanvaarding van het overnameverzoek op 3 september 2009 plaatsgevonden en is er geen sprake geweest van een beroep of verzoek om herziening met opschortende werking, zodat de termijn sinds 3 maart 2009 is overschreden. De hangende het bezwaar tegen de uitzetting toegewezen voorlopige voorziening is naar de mening van verzoekster niet gelijk te stellen aan een beslissing op het beroep of verzoek tot herziening als bedoeld in voormeld artikel.

Verweerder is van mening dat er geen sprake is van een termijnoverschrijding en er aldus ook geen sprake is van een novum, gelet op de toegewezen voorlopige voorziening hangende het bezwaar gericht tegen de uitzetting. Daarin is geoordeeld dat de overdracht achterwege dient te blijven totdat op het bezwaar is beslist en op 9 juli 2009 is het bezwaar ongegrond verklaard, zodat de overdracht, conform artikel 19, derde lid, Vo 343/2003, uiterlijk op 9 januari 2010 dient plaats te vinden.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Op 29 januari 2009 heeft het Europese Hof van Justitie (hierna: het Hof) uitspraak gedaan in de zaak, geregistreerd onder nummer C-19/08. In die uitspraak staat centraal de toepassing van artikel 20, eerste lid, aanhef en onder d Vo 343/2003 (de overdrachtstermijn bij terugname). De rechter ziet aanleiding die uitleg analoog toe te passen op artikel 19, derde lid Vo 343/2003.

Zaaknummer: Awb 09/28997 BEPTDN/AM en Awb 09/28996 BEPTDN/AM

blad 4/6

In de uitspraak overweegt het Hof:

45. *De termijn voor de tenuitvoerlegging van de overdracht mag (...) pas aanvangen wanneer de toekomstige uitvoering van de overdracht in principe is overeengekomen en zeker is, en alleen de uitvoeringswijze nog moet worden geregeld.*
46. *(...) teneinde de effectiviteit van de bepalingen van artikel 20, lid 1, sub d, van verordening nr. 343/2003 (...) te behouden, deze termijn niet reeds aan te vangen met de voorlopige beslissing van de rechter om de tenuitvoerlegging van de overdrachtsprocedure op te schorten, maar pas met de beslissing van de rechter over de gegrondheid van de procedure, die aan die tenuitvoerlegging niet meer in de weg kan staan.*
48. *(...) moet ervan worden uitgegaan dat het niet de bedoeling van de communautaire wetgever is geweest, de rechtsbescherming die wordt gegarandeerd door lidstaten waarvan de rechters de tenuitvoerlegging van een overdrachtsbeslissing kunnen opschorten en zo de asielzoeker in staat stellen om de te zijnen aanzien gegeven beslissingen aan te vechten, op te offeren aan het verlies dat asielverzoeken snel worden afgehandeld.*
49. *De lidstaten die beroepsmogelijkheden hebben willen bieden die kunnen leiden tot beslissingen met opschortende werking in het kader van de overdrachtsprocedure, mogen immers niet onder het mom van inachtneming van het vereiste van snelheid in een minder gunstige positie worden gebracht dan lidstaten die dit niet noodzakelijk hebben gevonden.*
53. *(...) artikel 20, lid 1, sub d, en lid 2, van verordening nr. 343/2003 aldus moet worden uitgelegd dat, wanneer de wettelijke regeling van de verzoekende lidstaat voorziet in opschortende werking van een beroep, de termijn voor tenuitvoerlegging van de overdracht niet reeds aanvangt met de voorlopige beslissing van de rechter om het in gang zetten van de overdrachtsprocedure op te schorten, maar pas met de beslissing van de rechter over de gegrondheid van de procedure, die aan het in gang zetten van de overdracht niet meer in de weg kan staan.*

De voorzieningenrechter begrijpt de uitspraak van het Hof aldus, dat als het nationale recht voorziet in de mogelijkheid op te komen tegen de voorgenomen overdracht, het treffen van een voorlopige voorziening hangende een beslissing daaromtrent de aanvang van de overdrachtstermijn opschort.

Verzoekster heeft op 4 februari 2009 met toepassing van artikel 72, derde lid, van de Vw 2000 bezwaar gemaakt tegen de feitelijke handeling van uitzetting. Zij is dus opgekomen tegen de voorgenomen overdracht. De voorlopige voorziening die op haar verzoek op 9 februari 2009 door de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, is getroffen hangende de beslissing op dat bezwaar schort daarom de overdrachtstermijn op, tot op dat bezwaar is beslist. Dat is het geval geweest op 9 juli 2009. De termijn waarbinnen verzoekster kan worden overgedragen aan de Griekse autoriteiten, eindigt daarom in beginsel op 9 januari 2010.

Verweerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat er geen sprake is van een termijnoverschrijding, zodat er ook geen sprake is van een novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

Verzoeker heeft zich tot slot beroepen op informatie in rapporten en documenten betreffende de situatie van asielzoekers in Griekenland. De ingeroepen informatie, met uitzondering van het rapport van de UNHCR van 15 april 2008, dateert van na het besluit in de eerdere asielprocedure en had derhalve niet eerder kunnen worden overgelegd. Voorts is verweerder in de gelegenheid geweest op die informatie te reageren.

In het licht van diverse door de president van het Europees Hof voor de rechten van de Mens getroffen interim measures tegen zowel Nederland als Griekenland is de

0546 457211

Zaaknummer: Awb 09/28997 BEPTDN/AM en Awb 09/28996 BEPTDN/AM blad 5/6

voorzieningenrechter van oordeel dat van die informatie niet op voorhand kan worden gezegd dat zij niet kan afdoen aan dat eerdere besluit. Verwezen wordt daarbij naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 juli 2009, gepubliceerd onder LJN: BJ2413.

Hieruit volgt dat sprake is van nova als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Verweerder heeft het asielverzoek daarom ten onrechte met toepassing van artikel 4:6 van de Awb afgewezen.

Dit betekent tevens dat de asielaanvraag zich niet leende voor afdoening in een AC en dat er aanleiding bestaat voor toewijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:36 van de Awb, het beroep gegrond.

Er is aanleiding voor proceskostenveroordeling. Met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht worden ter zake van verleende rechtsbijstand twee punten, met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1, toegekend.

0546 457211

Zaaknummer: Awb 09/28997 BEPTDN/AM en Awb 09/28996 BEPTDN/AM blad 6/6

3. Beslissing

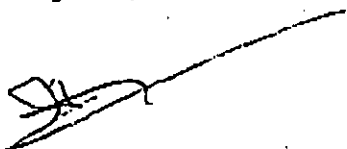
De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening toe en gebiedt verweerder zich te onthouden van uitzettingsmaatregelen ten aanzien van verzoekster tot op de aanvraag is beslist;
- verklaart het beroep geregistreerd onder Awb 09/28996 BEPTDN/AM gegrond;
- vernietigt het besluit van 11 augustus 2009;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten begroot op € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden die deze kosten aan verzoekster moet voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.M.B. Elferink, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van K.M. van der Zalm, griffier.

De griffier;

De voorzieningenrechter,

Uitsgesproken in het openbaar op 4 september 2009.

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 4 SEP 2009

verwerkt in indis
6-9-09

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Ontvangst tijd 4. Sep. 15:28

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 2 OKT 2009	
ZAAKNR.	200907653
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A. Wildeboer
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 4 september 2009
met kenmerk 09/28996

Inzake:

met IND-kenmerk 0805.29.1359
aan te duiden als verweerster
gemachtigde: mr. M. Terpstra
advocaat te (1054 SE) Amsterdam, W.G. Plein 222

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. A. Wildeboer
038 888 6501

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 4 september 2009, verzonden op 4 september 2009, met kenmerk Awb 09/28996 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 11 augustus 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuwe besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 6 augustus 2009 heeft verweerster een opvolgende aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 11 augustus 2009 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in de laatste alinea, op blad 4/6, doorlopend in de eerste alinea op blad 5/6 en de tweede alinea op blad 5/6 van de bestreden uitspraak:

"In het licht van diverse door de president van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) getroffen interim measures tegen zowel Nederland als Griekenland is de voorzieningenrechter van oordeel dat van die informatie niet op voorhand worden gezegd dat zij niet kan afdoen aan dat eerdere besluit. Verwezen wordt daarbij naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 juli 2009, gepubliceerd onder LJN: BJ2413. Hieruit volgt dat sprake is van nova als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Verweerder heeft het asielverzoek daarom ten onrechte met toepassing van artikel 4:6 van de Awb afgewezen."

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in de laatste alinea, op blad 5/6 van de bestreden uitspraak:

"Dit betekent tevens dat de asielaanvraag zich niet leent voor afloening in een AC en dat er aanleiding bestaat voor toewijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 van de Awb, het beroep gegrond."

- 3.3 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust de rechtsoverweging in de laatste alinea op blad 5/6 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

- 4 Toelichting op de grieven
- 4.1 Alvorens in te gaan op de grieven wenst de Staatssecretaris aangaande de ontvankelijkheid het volgende op te merken. De hoger beroepstermijn in de onderhavige procedure bedraagt in het licht van de systematiek van hoofdstuk 7 van de Vw en artikel 69, tweede lid, Vw, één week. De bestreden uitspraak van de rechterbank bevat echter een rechtsmiddelenclausule waarin een hoger beroepstermijn van vier weken wordt genoemd.
- 4.2 Onderhavig hoger beroep is ingesteld na de uit de wet volgende termijn van één week, maar binnen de in de uitspraak genoemde termijn van vier weken.
- 4.3 De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat hij door deze gang van zaken in verzuim is geweest, zodat het hoger beroep niet niet-ontvankelijk is. Verwezen wordt naar de uitspraak van Uw Afdeling van 16 juli 2003, 200303647/1 (JV 2003/371).
- 4.4 De Staatssecretaris is van oordeel dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft geoordeeld dat er geen toepassing kan worden gegeven het bepaalde van artikel 4:6 van de Awb, in welk kader de voorzieningenrechter ten onrechte heeft nagelaten te beoordelen of de door verweerder aangevoerde recente informatie kan worden aangemerkt als nieuw gebleken feit of omstandigheid in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Gelet hierop heeft de voorzieningenrechter tevens ten onrechte geoordeeld dat de aanvraag van verweerder zich niet leende voor afdoening in een AC. De Staatssecretaris merkt hiertoe het volgende op.
- 4.5 Volgens vaste jurisprudentie van Uw Afdeling vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.
- 4.6 Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.
- 4.7 Verweerder heeft eerder, op 29 mei 2008, een aanvraag ingediend om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Bij besluit van 30 september 2008 is de aanvraag afgewezen. Het besluit van 1 juli 2009 is

van gelijke strekking als dat van 30 september 2008, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

- 4.8 Verweerster heeft aan de herhaalde aanvraag, samengevat weergegeven, ten grondslag gelegd dat de situatie in Griekenland sinds de afwijzing van haar eerdere aanvraag is gewijzigd en dat aannemelijk is dat Griekenland zijn uit het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) voortvloeiende verplichtingen ten opzichte van haar niet zal naleven, nu zij een reëel risico loopt te worden verwijderd zonder dat beoordeeld is of genoemde verdragsverplichtingen aan verwijdering in de weg staan en zij bovendien een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM door de Griekse autoriteiten. De Staatssecretaris had hierom gelet op artikel 3, tweede lid, van de Verordening (EG) 343/2003 (hierna: Vo 343/2003), van overdracht aan Griekenland dienen af te zien, aldus verweerster.

Ter onderbouwing hiervan heeft verweerster onder meer verwezen naar diverse getroffen interim measures van onder meer 22 januari 2009, en diverse rapporten van verschillende organisaties zoals het rapport van Pro Asyl van 13 november 2008, het Human Rights Watch-rapport van 1 november 2008, het UNHCR-rapport van april 2008, Grieks en Noors Helsinki comité, het rapport van NOAS van 9 april 2008, het rapport van Thomas Hammarberg van 4 februari 2009, het Amnesty International Public Statement van 15 mei 2009, alsook het rapport van Elena van 29 juni. Tevens heeft verweerster gewezen op diverse uitspraken van de rechtbank Zwolle, waaronder de uitspraak van 13 juli 2009.

- 4.9 Ingevolge paragraaf C3/2.3.6.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) wordt er ten principale van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er concrete aanwijzingen zijn dat het land waaraan de betrokkene wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt. Indien er concrete aanwijzingen bestaan dat de verantwoordelijke lidstaat zijn internationale verplichtingen niet nakomt, bestaat de mogelijkheid voor de Staatssecretaris om het asielverzoek aan zich te trekken op basis van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Aan de bewoordingen en strekking van deze bepaling kan geen andere conclusie worden verbonden dan dat het hier bij uitstek gaat om een discretionaire bevoegdheid van de ene lidstaat jegens de andere, van welke bevoegdheid terughoudend gebruik wordt gemaakt.
- 4.10 Het staat vast dat verweerster het Dublingebied via Griekenland is ingereisd. Derhalve geldt dat Griekenland, op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003, verantwoordelijk is voor de behandeling van de door verweerster ingediende asielaanvraag. Overeenkomstig artikel 17 Vo 343/2003 is namens de Staatssecretaris op 3 juli 2008 aan de Griekse autoriteiten verzocht om de behandeling van deze asielaanvraag over te nemen, welk verzoek na de reactietermijn uiteindelijk expliciet op 9 september 2008 door Griekenland is gehonoreerd. Aldus is gewaarborgd dat verweerster tot Griekenland zal worden toegelaten en dat haar asielaanvraag aldaar zal worden behandeld.
- 4.11 De door verweerster aan de herhaalde aanvraag ten grondslag gelegde informatie kan niet worden aangemerkt als nieuwe feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Gelet op de bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter in de eerste plaats de

aangehaalde interim measures kennelijk op zichzelf reeds als nova beschouwd. De voorzieningenrechter laat in deze voorts ten onrechte de beoordeling achterwege of de door verweerster aangevoerde recente informatie zelfstandig kan worden aangemerkt als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 van de Awb. De informatie wordt althans door de voorzieningenrechter ten onrechte enkel in het licht geplaatst van de getroffen interim measures van het EHRM. Daarmee miskent de voorzieningenrechter dat de interim measures zelf, noch hetgeen door verweerster is aangevoerd, noch de combinatie van beide kan worden aangemerkt als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid.

- 4.12 De betekenis die de voorzieningenrechter aan de interim measures hierin toekent is naar de mening van de Staatssecretaris een onjuiste. Niet is immers gebleken dat de interim measures - mede - zijn getroffen in het licht van de algemene informatie zoals aangevoerd door verweerster. De interim measures geven dan ook geen aanleiding om deze informatie niet zelfstandig, maar in het licht van de getroffen interim measures te beoordelen. Daarbij dient er op te worden gewezen dat de interim measures zijn getroffen in individuele zaken en niet zijn gemotiveerd. Bovendien zijn er ook verzoeken tot het treffen van interim measures afgewezen door het EHRM. De Staatssecretaris wijst hiertoe allereerst op de brief van 23 juni 2009 welke is verzonden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer, waarin ingegaan wordt op de getroffen interim measures, alsook op het feit dat er in dezelfde periode waarin er interim measures zijn getroffen, verzoeken daartoe evenzeer zijn afgewezen.

Zie:

- Brief van 23 juni 2009 van de Minister van Justitie aan de Voorzitter van de Tweede Kamer (TK, 2008-2009, 22 112, nr. 891).

In het kader van de afgewezen verzoeken is door het EHRM aangegeven dat eventuele klachten zich eerder tegen Griekenland zouden moeten richten. Dit is geheel in lijn met de uitspraak van 2 december 2008 van het EHRM in de zaak K.R.S. tegen het Verenigd Koninkrijk.

Zie:

- EHRM, 2 december 2008, K.R.S. vs. Verenigd Koninkrijk, nr. 32733/08, JV 2009/41.

- 4.13 Ook wordt in de brief van 23 juni 2009 ingegaan op de uitspraak van het EHRM in de zaak S.D. tegen Griekenland van 11 juni 2009. De Minister wijst er in zijn brief op dat het in deze zaak een geval uit 2007 betrof. De uitspraak toont - aldus de Minister - aan dat individuele vreemdelingen, zo nodig via een EHRM-procedure tegen Griekenland, de vereiste rechtsbescherming c.q. rechtsingang kan worden geboden. Bovendien heeft de uitspraak betrekking op de specifieke omstandigheden van dat geval. In dit verband acht de Staatssecretaris niet zonder betekenis dat het EHRM ten tijde van belang in een aantal zaken verzoeken om interim measures evenzeer heeft afgewezen.

Zie bijvoorbeeld:

- Afwijzing interim measure d.d. 17 juni 2009, appl. nr. 31327/09 (productie 2);
- Afwijzing interim measure d.d. 18 juni 2009, appl. nr. 30189/09 (productie 3);

- 4.14 De verwijzing naar de uitspraak van het EHRM van 11 juni 2009 in de zaak S.D. tegen Griekenland (appl. no. 53541/07) doet hier derhalve niets aan af. In die zaak constateerde het Hof een schending van artikel 3 EVRM door de Griekse autoriteiten wegens de detentieomstandigheden van klager. Het betreft hier een geval uit 2007 en heeft betrekking op één detentiefaciliteit. Van belang voor de beoordeling van het onderhavige (hoger) beroep van appellant is evenwel dat de uitspraak van het Hof aantoonde dat individuele vreemdelingen, zonodig via een EHRM-procedure tegen Griekenland, de vereiste rechtsbescherming wordt geboden. Verwezen wordt in dit verband ook naar het besluit van 11 augustus 2009, waarin wordt ingegaan op de eerdere uitspraak van het EHRM van 2 december 2008 in de zaak K.R.S. tegen het Verenigd Koninkrijk. Ook die uitspraak toont, zo meent de Staatssecretaris, aan dat aan individuele vreemdelingen, zo nodig via een EHRM-procedure tegen Griekenland, de vereiste rechtsbescherming c.q. rechtsingang kan worden geboden. In die uitspraak, waarin de detentieomstandigheden in Griekenland zijn besproken, is aangegeven dat klachten daarover gericht dienen te worden tot de Griekse autoriteiten en (eventueel) daarna aan de orde kunnen worden gesteld in een verzoek aan het Hof.

Zie ook:

- AbRS, 31 augustus 2009, nr. 200903594/1, (www.raadvanstate.nl).

Vermeldenswaardig is in dit bestek een beslissing van de president van een bepaalde kamer van het Hof van 25 juni 2009 in een zaak waarin door de vreemdeling uit Irak werd geklaagd dat de desbetreffende vreemdeling zou blootstaan aan indirect refoulement en aan schending van artikel 3 EVRM door de Griekse autoriteiten zelf. Desalniettemin is de maatregel niet opgelegd. Uit de beslissing blijkt dat de voorzitter van de desbetreffende kamer ervan uitgaat dat overdracht plaats zal vinden. Het Hof wil wel worden geïnformeerd over de datum van de overdracht, alsmede over de verdere gang van zaken in Griekenland, zoals de datum waarop de betrokkene asiel heeft kunnen vragen en of de desbetreffende vreemdeling eventueel wordt gedetineerd, en zo ja waar. Uit deze beslissing blijkt dat de wel geopperde suggestie dat de afwijzing van verzoeken om interim measures verband houdt met de omstandigheid dat geen concrete vluchtdatum bekend is, niet juist is.

- 4.15 In dit verband moet worden vermeld dat een interim measure een "bevroezingsmaatregel" is. Uit het feit dat een interim measure is getroffen kan niet worden afgeleid dat het Hof, ondanks dat het nog vrij recent - op 2 december 2008 - een uitspraak is gedaan, van die uitspraak terug zal komen. Uit het feit dat verzoeken om het opleggen van interim measures zijn afgewezen kan daarentegen wel worden afgeleid dat het Hof er op voorhand niet van uitgaat dat overdracht schending van internationale verplichtingen zal opleveren. Om die reden is er dan ook geen enkele aanleiding om in de nationale asielpraktijk het interstatelijk vertrouwensbeginsel niet meer tot uitgangspunt te nemen.
- 4.16 Voor zover bij de voorzieningenrechter een rol zou hebben gespeeld dat er twijfels zouden kunnen bestaan ten aanzien van de vraag of de Griekse procedure wel in overeenstemming is met diverse EU-richtlijnen, wordt opgemerkt dat de kernvraag is of er aanwijzingen zijn dat de overgedragen asielzoekers zonder ordelijke beoordeling van hun aanvragen om bescherming worden gerefouleerd. Als die aanwijzingen er niet zijn, is er geen reden af te wijken van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. De Europese Commissie heeft een taak ten aanzien van de vraag of een lidstaat

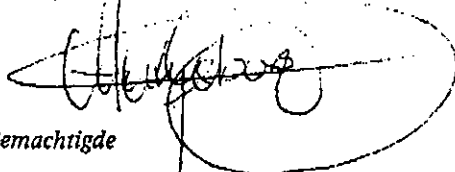
- - in dit geval Griekenland - op ordelijke wijze uitvoering geeft aan EU-regelgeving. Indien bepaalde procedures niet in overeenstemming zouden zijn met het EU-recht, kan daarvan ook in de Griekse procedure een discussiepunt worden gemaakt. Indien er vragen rijzen over de juiste implementatie dient ook de Griekse hoogste rechter zich in voorkomend geval tot het Hof van Justitie te wenden met prejudiciële vragen.
- 4.17 Uit het voorgaande vloeit voort dat er geen aanleiding is om thans, anders dan voorheen, niet meer het interstatelijk vertrouwensbeginsel als uitgangspunt te nemen. Er zijn immers verzoeken welke zijn afgewezen. De omstandigheid dat ook bij de afgewezen verzoeken door het Hof om informatie is gevraagd betekent niet dat overdracht niet zou kunnen plaatsvinden. Zoals opgemerkt, de afwijzingen stoelen kennelijk op de gedachte dat de overdracht inderdaad zal plaatsvinden. Niet valt in te zien waarom dan in de Nederlandse nationale praktijk van die overdracht zou moeten worden afgezien. Uit het voorgaande vloeit ook voort dat het arrest van 11 juni 2009 niet aan de toepassing van het interstatelijk vertrouwensbeginsel in de weg staat. De voorzieningenrechter heeft dan ook ten onrechte beslist dat er tenminste grond is voor twijfel omtrent het antwoord op de vraag of aan het interstatelijk vertrouwensbeginsel kan worden vastgehouden en dat de Staatssecretaris de besluitvorming - kort gezegd - niet op dat interstatelijk vertrouwensbeginsel heeft mogen baseren.
- 4.18 Gelet op vorenstaande heeft de voorzieningenrechter een onjuiste betekenis toegekend aan de interim measures. Bovendien geldt, gelet op het geldende beoordelingskader in deze, dat een interim measure evenmin als een rechterlijke uitspraak kan worden gezien als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid. Zou dat wel het geval zijn, dan is er geen sprake van een relevant nieuw feit, daar een getroffen interim measure in andere zaken geen relevantie heeft, nu deze enkel zich op de specifieke merites van het geval waar de interim measure op ziet.
- Gelet op vorenstaande had de voorzieningenrechter derhalve zich zelfstandig een oordeel dienen te vormen over de vraag of de door verweerder aangehaalde informatie als nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb kan worden aangemerkt.
- 4.19 Ten aanzien van deze informatie merkt de Staatssecretaris allereerst op dat nog immer niet is gebleken van gezaghebbende en concrete informatie waaruit blijkt dat asielzoekers die onder de werking van Vo 343/2003 aan Griekenland zijn overgedragen, zijn gerefouleerd. Voorts betreffen het hier algemene stukken, welke niet specifiek op verweerder betrekking hebben. Uit deze stukken kan derhalve niet worden afgeleid dat de procedurele waarborgen in het geval van verweerder niet zouden worden nageleefd. Reeds gelet hierom kunnen de door verweerder aangehaalde stukken niet worden aangemerkt als rechtens relevante nova als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Immers, nog daargelaten dat een aantal stukken dateren van voor de eerdere besluitvorming op 30 september 2008 en reeds daarom niet als nieuw feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 van de Awb kunnen worden aangemerkt, is gelet op het feit dat uit al deze stukken niet blijkt van refolement van Dublinclaimanten aan Griekenland, op voorhand uitgesloten dat deze informatie kan afdoen aan het eerdere oordeel. De Staatssecretaris verwijst in dit verband mede naar de motivering van het in beroep bestreden besluit. De aanvraag is derhalve, anders dan de voorzieningenrechter oordeelt, terecht met toepassing van artikel 4:6 van de Awb afgewezen.

- 4.20 De voorzieningenrechter had gelet op vorenstaande tot de conclusie behoren te komen dat verweerster aan zijn aanvraag geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb ten grondslag heeft gelegd, dat de aanvraag van verweerster zich wel degelijk leende voor afdoening in een AC en dat het beroep van verweerster derhalve voor ongegrondverklaring in aanmerking kwam.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 11 augustus 2009 ingestelde beroep.

Zwolle, 2 oktober 2009

Gemachtigde

A. Wildeboer, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6501
telefax 038 888 6557/6558*